

Budapest, 1897– Budapest, 1979. június

Apja földműves volt. Szakiskolában szerzett vasesztergályos szakmát. 1922-ben a Weiss Manfréd konzervgyárban dolgozott, melynek főbizalmija volt. 1936-ban letartóztatták, a szervezett üzemi munkásság tiltakozására szabadon bocsátották, de feketelistára került. 1937-ben, Franciaországban vállalt munkát, tagja lett a Francia Kommunista Pártnak. 1940-ben hazatért, a Ganz Hajógyárban kezdett dolgozni, mint esztergályos, később üzemi bizalminak választották. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, munkahelyén megszervezte az üzemi bizottságot. 1946-ban megbízták az építkezési osztály átszervezésével, majd másfél évig a ménesmajori birtokot kezelte. 1948-ban a WM gyár szociális igazgatója lett, 1948. novemberben kinevezték a WM Acélmű helyettes igazgatójává. 1949. szeptemberben lett az Országos Tervhivatal helyettes vezetője. Funkciójából 1950-ben felmentették, 1950. márciusban kinevezték az Ózdi Vasgyár Nemzeti Vállalat vezérigazgatójává. 1951. március 1-jén választották meg az MDP Központi Vezetősége tagjává, 1954. május 30-ától a testület póttagja volt.